

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№179

жовтень-листопад 2021

ГОЛОС НАДІЇ

Поезія с.7

«Віра гори рухає!» с.4

Хрещення у Верхньому Водяному с.3

100-річний ювілей с.2

На цьому місці
з 1941 до 1994 року
стояв дім молитви
церкви АСД с.Ільчина

...Бо дім мій буде називатися
домом молитви
для всіх народів.

Ісаї 56:7:

А ми проповідуємо Христа
розп'ятого... Боже силу та
Боже мудрість!

1 Коринтян 1:23-24

Інесса Сапович

100-річний ювілей в Ільниці

Церква Адвентистів сьомого дня в селі Ільниця, що на Закарпатті, відзначила 100-річний ювілей вже вдруге. Перший - з нагоди зародження адвентистської вістки, у 2012 році. Другий - 100-річчя від збудування першого Дому молитви на Закарпатті.

У далекому 1908 році колишній греко-католик Іван Капітан, перебуваючи на службі в Австро-Угорській армії, дізнався про адвентистів, читав їхні брошури та літературу. Прочитане, проаналізоване та перевірене в призмі Біблії пересилав своїм родичам в Ільницю. Коли він повернувся у рідне село в 1909 році, його чекала група людей, що досліджували Слово Боже. Через видавництво група отримувала адвентистську літературу, і, глибоко увірувавши, вони зважилися на хрещення.

Уже в листопаді 1913 року громада отримала статус сестринської громади Австро-Угорського місіонерського поля і стала неофіційним центром адвентизму в Закарпатті на багато років.

А у 1921 році в Ільниці був збудований перший Дім молитви на території Закарпаття. Саме тому 2 жовтня в Ільницькій громаді відбулося урочисте святкування такої важливої історичної події.

На свято приїхало чимало гостей, «ветеранів» вістки Євангелія, пасторів, керівництва церкви, керівництво села та ОТГ. Все служіння було витримане в одній концепції:

згадати, як зароджувався адвентизм, як будувався Ільницький Дім молитви, які перешкоди та злети довелося пережити вірним Господу. Свої досвіди, історії, етапи будівництва та становлення Дому молитви розказували очевидці.

«Ветерани», тобто, старше покоління, виконали в'язанку давно забутих, але рідних серцю пісень.

Сцену прикрасили три фото: перше ліворуч — фото того найпершого Дому молитви, датоване 1921 роком; друге — фото другого Дому молитви, в якому збиралися в час СРСР-івських репресій; третє — фото сучасного Дому молитви, побудованого після розпаду СРСР.

З приводу такої події громада Ільниці довго готувалася та збирала архівні матеріали. Багато що вдалось зібрати, а саме: старі фото, вирізки із газет, історії старожилів, антикварні речі зі вжитку першого Дому молитви, музичні інструменти, старі, рукописні книги, зокрема Біблію, датовану 1908р., пісенники та друкарську машинку, за допомогою якої в час атеїстичних протистоянь віруючим вдавалось друкувати адвентистську літературу. Створили стенд із фотографіями всіх рукопокладених служителів починаючи з 1912 року, а також створили об'ємні макети першого та другого Молитовних будинків. Всі вищепераховані цінні речі помістили у новостворений музей ільницької громади АСД.

Від керівництва села та голови ОТГ прозвучало чимало приємних слів, побажань та вітань.

Багато пасторів приїхало привітати «альма-матер» західного адвентизму, особливо вшанували своєю присутністю ті, які звершували служіння в Ільницькій громаді, а саме: Московчук Олександр, Варцаба Іван та Вільховий Руслан.

Керівник церкви, Станіслав Носов, передав вітання та подарунок із Української Унійної конференції та Євро-Азійського дивізіону. Чопик Василь приніс вітання від 95 церков Західної Конференції, а також подарунок. В залі були присутні гості з Румунії, Праги, Німеччини, Великобританії, США, а також ще багато місцевих прихожан, друзів із сусідніх церков.

«Родзинкою» свята було створення спільної загальної фотографії всіх присутніх на згадку, бо адвентисти Ільниці вірять, що зможуть відзначити ще не один ювілей, аж доки Спаситель Ісус Христос не прийде, щоб забрати вірних Йому до Себе.

Збережену трансляцію з урочистого служіння, а також щосуботні богослужіння ви завжди зможете

переглянути на сторінці «Церква адвентистів сьомого дня у Ільниці» Facebook

Василь Мурга

Хрещення у Верхньому Водяному

В суботу 16 жовтня в громаді Верхнє Водяне відбулася радісна подія. Через водне хрещення заключили Заповіт з Господом 5 чоловік. Троє з них із громади Верхнє Водяне і двоє з громади села Кобилецька Поляна.

Ця подія відбулася на ранковому суботньому служінні, де було багато гостей із сусідніх громад: Великого Бичкова та Кобилецької Поляни. Були запрошені пастори, які раніше служили в цих громадах: пастор Михайло Горничар та обласний пастор Іван Крічфалушій.

Після суботньої школи, яку провів місцевий пастор Василь Мурга, урочисте служіння хрещення було розпочато духовними псалмами за участю гостей та молитвами. Зі словом проповіді до всіх присутніх звернувся пастор Іван Крічфалушій.

Питання про визнання віри для кандидатів задав пастор Горничар Михайло. Після урочистої обіцянки кандидатів служити Господу в доброму сумлінні, була звершена молитва.

Відразу після цього кандидати і всі присутні були запрошені в оновлені приміщення баптистерію.

Звершив обряд в новому басейні місцевий пастор Мурга Василь, який і готував до хрещення кандидатів.

Після привітань новохрещених пасторами та рідними, служіння було завершено декількома духовними псалмами, молитвами подяки Господу та словами благословення.

Наприкінці всіх присутніх чекали накриті столи, за якими змогли розділити смачні дари їжі, а також поспілкуватись в дружній та святковій атмосфері.

Олександр Резніков

Допомога медичним закладам від АДРА

29 вересня 2021 року та протягом тижня у містах Львів, Дубно та селі Підгайці медичні заклади отримали набори зі засобами індивідуального захисту: костюмами, масками, респіраторами, рукавичками, побутовою хімією, спиртовими серветками, захисними екранами та антисептиками.

А загалом по Україні 20 медичних закладів отримали таку допомогу. Набори отримали медичні заклади, які знаходяться у Вінницькій, Сумській, Івано-Франківській, Тернопільській, Черкаській, Чернівецькій, Львівській, Волинській, Рівненській, Хмельницькій, Одеській та Полтавській областях.

Допомога надається в рамках проєктів, націлених на «Створення належних умов лікування хворих та сприяння боротьбі з поширенням пандемії коронавірусної інфекції COVID-19», які реалізуються АДРА Україна за фінансової підтримки Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Майбутнє церкви . . . . .

Леся Бобильова

«Віра гори рухає!»

З 22 по 24 жовтня 2021 року у мальовничому прикордонному містечку Тячеві відбувся конгрес молодіжних лідерів конференції під гаслом «Віра гори рухає!». Три дні учасники конгресу здобували нові знання і практичні навички по роботі з молоддю у помісних громадах, де вони звершують служіння.

В п'ятницю ввечері конгрес розпочався зі спільного прославлення Бога, молитви і першого семінару про критичне мислення. Молоді люди, поділившись на групи, шукали інформацію про це поняття, а потім спікер Ярослав Черепін все

підсумував. В суботу молодіжні керівники та їх помічники змогли на собі випробувати новий формат суботньої школи від Олександра Коропця, що в майбутньому має допомогти проводити цей вид служіння більш ефективно, корисно і цікаво. По обіді всі мали можливість вийти на спільну прогулянку, насолодитися красою гір і спілкуванням один з одним. Особливо цікавими стали семінари про «Instagram Story» і «Пересадку серця», коли абсолютно кожному довелося робити вибір ціною в життя.

Всім відомо, що будь-яка програма планується під певну категорію населення, проте не кожен вміє правильно визначати цю цільову аудиторію і, більше того, створювати проекти, що задовольнятимуть потреби населення. На практичному семінарі з Ярославом Черепіном була змога не лише почути важливу інформацію з цієї теми, але і, власне, спробувати використати здобуті навички на практиці. Протягом всього часу була можливість написати своє анонімне питання, на які були дані відповіді перед роз'їздом.

Кожен ранок розпочинався з духовного натхнення Євгена Альохіна і спільної молитви. Цікаві досвіди, історії з життя і духовні істини залишилися в пам'яті завдяки їх доступності і образності.

Конгрес підійшов до свого завершення. Щасливі і натхненні ми роз'їхались по домівкам, з новими силами та ідеями щодо нашого служіння!

Роберт Біро

Виставка здоров'я у Хусті

У неділю, 10 жовтня, була проведена чергова, цього року остання виставка здоров'я для угорського та українського населення у місті Хуст Закарпатської області.

Незважаючи на деякі несподівані перешкоди та труднощі (напередодні програми багато членів команди занедужало), група у складі продавчині з берегівського біомагазину «Едемський сад» Марти Певсе, керівника літературного відділу Берегівської громади Лідії Кельнік та угорського пастора Роберта Біро все ж змогла приїхати по запрошенню у місто Хуст на угорський ярмарок-фестиваль «День Бетлена». (Габор Бетлен – князь Трансильванії, король Угорщини у 1600-х роках).

Несподіваною і дуже важливою виявилась допомога Марії Вайнагі з Виноградівської громади, яка на програмі вимірювала артеріальний тиск та Наталії Білак із села Данилово Хустського району, майбутнього медика, внучки покійного пастора Семена Білака, яка на виставці визначала рівень глюкози у крові.

З трьох подібних програм 2021 року цього разу на самій ярмарці, а відповідно і на нашій виставці було найбільше відвідувачів та покупців продукції біомагазину і нашої літератури, як українців, так і угорців. Господь знову подарував для нас сонячну, теплу осінню погоду та приготував серця людей до нашого приїзду.

На програмі ми зустрілись і мали приємне і змістовне спілкування з одним чоловіком, членом

баптистської церкви, який раніше неодноразово бував у Заокську (Росія) та брав участь у будівництві адвентистської семінарії, добре знайомий з Церквою Адвентистів сьомого дня. До нас підходили також члени різних адвентистських реформаційних рухів, євангельські християни, свідки... Зустрілись на програмі ми і з нашими давніми знайомими, жінками з Хуста, які колись були на Євангельських програмах у санаторії «Барвінок».

Багато прихожан з Греко- та Римо-Католицьких церков купувало в нас книги «Велика Боротьба» та «Христос – надія світу», деякі сім'ї купували дитячі Біблії, просили і отримували дитячі газети «Скарбничка», декілька разів до нас за дитячою літературою підходили самі діти та підлітки. Одна дівчина, що вивчає угорську мову, купила у нас для вдосконалення угорські книги, а в подарунок отримала адвентистські угорські квартальні журнали з Будапешту «Щасливе життя».

Кельнік Ліда роздавала серед гостей ярмарки газети «Вічний скарб», «Моя здорова сім'я» та угорські газети, кожні 5-10 хвилин поверталась до нашої палатки, щоби знову поповнити свої «запаси» газет. Точний підрахунок ми не вели, не встигали, але без перебільшення можна сказати, що було роздано декілька сотень тільки наших періодичних видань.

Так само тільки для розкладання нашої літератури на стенді та на столі пастору Роберту було потрібно до двох годин, тому що вже від

самого нашого приїзду до нас почали підходити люди, цікавились книгами, духовними питаннями. Багато людей бажало поміряти артеріальний тиск та рівень глюкози у крові, кожен з них отримав у подарунок книги «Переможна хода Бога», «Дорога до Христа» та газети.

Саме наше служіння, як і раніше, починалось у місті Берегово із завантаження продукції біомагазину у мікроавтобус вранці та після закінчення програми її розвантаження знову у приміщення біомагазину пізно ввечері, в цьому дуже цінною для жінок була допомога Віталія Трикура з Берегівської громади.

Треба віддати належне і організаторам ярмарки, молодим та енергійним угорським дівчатам та їх команді, тому що коли ми приїхали одними з перших на місце проведення фестивалю у центрі Хуста, палатки, столи та лави для нас вже були розкладені, нам виділили дуже добре, «вигідне» місце, і нам треба було тільки розкласти нашу продукцію, інвентар виставки та літературу. Ми змогли ще краще познайомитись, поговорити і подарувати нашу літературу організаторам фестивалю, вони наголосили, що раді нашому приїзду та участі у їхніх культурно-розважальних програмах і запевнили нас, що берегівський біомагазин і команда будуть запрошені на подібні програми і наступного року.

Таке різне служіння . . . . .

Ольга Пукіш

Вчилися розуміти незрячих

Учні школи «Еммануїл» міста Мукачево вчилися розуміти незрячих.

У світі 13 листопада відзначається Міжнародний день незрячих. Ця дата покликана привернути ува-

гу здорових людей до проблем тих, хто втратив зір і опинився у важких життєвих обставинах. Учні НВК «Еммануїл» міста Мукачево також взяли участь у цьому заході.

На уроках фізичної культури, літературного читання, української мови діти разом із вчителями спробували зі закритими очима різні ігри, вправи та дотиками пальців читали шрифтом Брайля.

Анжела Поліщук

«Живе Слово» серед лідерів

«ЖИВЕ СЛОВО» серед нагороджених освітян Львівської облдержадміністрації.

У затишній залі Будинку вчених керівницю ліцею «ЖИВЕ СЛОВО» та освітян Львівщини вітали з днем професійного свята заступник голови Львівської облдержадміністрації Іван Собко та директор департаменту освіти і науки ЛОДА Олег Паска, депутати Львівської облради,

Львівська організація профспілки вчителів.

Запрошеним педагогам вручили грамоти, подяки, грошові нагороди.

«Згадайте кожен своїх педагогів. Мабуть, у кожного з вас був свій гарний приклад, завдяки якому ми стали вчителями. Усім нам бажаю натхнення, мрій і здоров'я. Освіта – це кожен з нас. Якою є освіта зараз, такою буде країна через 20-30

років», – звернувся до аудиторії директор департаменту освіти і науки ЛОДА Олег Паска.

Представниця приватної освіти Львівщини, лауреатка конкурсу «Вчитель року» 2021 у номінації «Керівник закладу освіти», директорка ліцею «ЖИВЕ СЛОВО» Анжела Поліщук коротко поділилася своїми спостереженнями, відповідаючи на запитання: «Що таке покликання педагога?»

Сергій Солом'янюк

Плід урожаю - це твориво Боже

З давніх-давен, з незапам'ятних літ
Люди прожиток свій брали із поля...
Жали снопи, залишаючи піт
На борозні, що окреслила доля.

Зібраний, вистражданий урожай
Був запорукою благополуччя,
Благонадійності в побуті та й
Символом праці, а не білоруччя.

Праці важкої з світанку до ночі,
В буйних садах, на ланах, на ріллі,
Втомлені руки, невиспані очі
У кожноденному їхнім бутті.

Та воздається нам втома сторицею!
Свято осіннє, зібравши врожай,
Вже на порозі під Бога зіницею,
Щедрі дарунки від Бога приймай.

Як би не було сьогодні нам важко –
Хвиля за хвилею ковіда шторм,
Люд не лишає Всевишнього ласка,
Хоч не стихає алярмовий горн.

Той, що трубить: «Ще не пізно, увіруйте
В Сина Господнього! Віра спасе!
Нею ви вільними станете, перш за все,
Від усезнищення, котре гряде».

Мабуть-таки, не гряде, а крокує вже
Днесь по планеті, розмашистий крок...
Шару озону лишилося трішки ще,
Скрізь торжествує диявола рок.

Крізь атмосферу проміння вже пале,
Сохнуть рослини, палають ліси,
Чиста вода – вже не явище стале,
Чисті продукти вже не віднайти...

Бізнес біснується – все для збагачення,
Все за рахунок збідніння людей.
Збіднені душі, – таке в мене бачення,
Безліч в суспільстві безбожних ідей.

Втілюють їх ужиття із завзяттям,
Схожим на ріст бур'янів по полях,
Всепожираючих, мов би прокляття,
Адже Люцифер «на всю» при ділах!

Та не на всіх його дії лягають,
Вірних хранить дев'яностий псалом,
І ми святкуємо свято врожаю,
Змій не сягне нас смертельним жалом.

Хто під покровом Всевишнього меш-
кає,
Той до Твердині надію кладе,
Ангелів пильність пройде понад стеж-
ками,
Згубу відверне і вкриє тебе.

Правда за щит і за лук Його буде,
Не побоїшся зарази та стріл,
Зло не спіткає, ти з Іменем дружиш,
Знаєш Його, кличеш до своїх діл.

Тож заростає земля бур'янами,
Наче прокляттям... Такою ж бо є.
Проклята Богом була за Адама,
Силу свою вона не віддає.

Не віддає, так призначив Господь їй.
Каїн коли мав би поратись в ній?
Після орошення Авеля кров'ю
Голос якої взива до цих днів.

Батько синів двох, розділених вбив-
ством,
Званий Адамом, прийняв заповіт:
В поті чола свого, а не з лівінством,
До кінця днів своїх їстимеш хліб.

Їжу в процесі біологічним
Ми потребуємо тілом своїм,
Аби не став я суто фізичним,
Без Божого Духа в суспільстві отім.

Людям фізичним – безглуздість духов-
не,
В їх розумінні лиш мудрість людська.
Той, хто посіє для духа жертвовно,
Від духа пожне собі вічне життя.

Жнеш те, що сієш. Якщо лиш для тіла,
Від тіла і тління пожнеш лиш своє.
До Бога у їжі не маємо діла,
Не набуваємо в їжі святе.

Та й не втрачаєш, якщо і не
їсти,
Не наближають до Бога харчі,
Не віддаляють, як ті атеїсти,
Царство Господнє знайдеш
ти хутчій.

В сонячних термах зросли наші овочі,
Фрукти в садах гілки гнуть до землі,
Хліб колоситься дорогами обабіч,
Є провіанту запас до зими!

Тож порадіймо! З землі зародило!
Лиш не впадаймо в обжерливий блуд.
Зайвим, надмірним, дивись, щоб не
вбило,
Їжу духовну візьмеш лиш на суд.

І не обмежуй життя харчуванням –
Не хлібом самим, звісно, житимеш ти,
Та кожним словом, від Бога звучанням,
Що сходить з уст Його вдень і вночі.

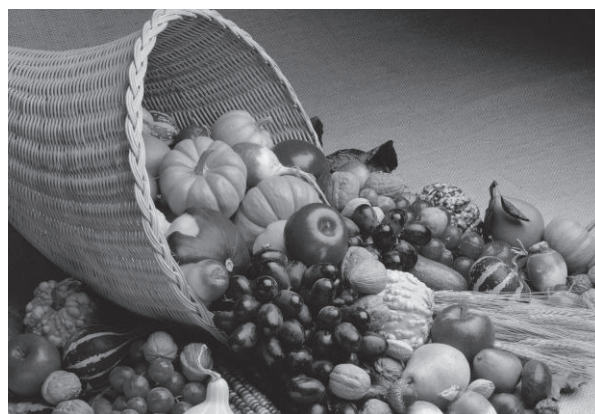
Також не стримуйся в їжі поживній,
Що вдячністю є тим, хто Правду пізнав,
Бо створена Богом душі кожній вірній,
Хто очі з подякою в Небо підняв.

Твориво Боже кожне їм добре,
Освячене Словом Господнім на все,
Бо вправа тілесна мало корисна є,
А благочестя корисне на все.

Наш урожай є основою тіл живих,
Крепнуть в здоров'ї на довгі літа,
Повняться в суму надбань знань і цих,
і тих.
Та сума та буде геть не така,

Якщо не буде збиратися в неї
Духа Святого Господнього скарб.
Тіло без духа не дасть привілеї,
Мертве воно, як картина без фарб.

«Тіло без духа і віра без діла –
Мертві» – в соборнім посланні сказав
Яків апостол святий. Ось нам віра!
Віруй! Дивись і життя не прогав!

НЕКРОЛОГ

Новак Олексій Оверкович 1936-2021

Новак Олексій Оверкович народився 20 листопада 1936 року в селі Малий Мидськ Рівненської області у сім'ї, яка любила Господа.

Після служби в армії, у 1057 році Олексій одружився зі Ступницькою Галиною Іванівною, з якою прожили разом 26 років і виховали четверо дітей: Тамару, Миколу, Світлану та Ірину. Олексій Оверковича Бог благословив 10 онуками і 12 правнуками.

Складне життя та важка праця в селі не завадила йому щиро служити Господу. Попри утиски та перслідування за свої переконання, багато людей у Малому Мидську прийшли до Бога.

Ще у молоді роки Олексій набув хороші навички у будівельній справі, і використовував їх там, де тільки це було потрібно: для дітей, для людей, для церкви, і завжди робив це з любов'ю.

У 1969 році переїхав зі сім'єю на проживання у місто Дубно, де вів активне служіння в грома-

дах АСД Сморгди, Демидівки та Дубна.

У 1983 році на 46 році життя помирає дружина і мама їхніх дітей Галина Іванівна.

У 1984 році одружився вдру-

ге з Лісовою Вірою Карпівною, з якою прожили разом 37 років.

У 1985 році був переведений на служіння в місто Тернопіль та

село Богданівка Тернопільської області.

У 1989 повернувся знову на Волинь, на служіння у місто Володимир-Волинський.

З 1995 року служив у селі Затурці, де побудував Молитовний будинок, та Торчині. А далі - у смт Локачі і Загорів, де придбали занедбаний клуб, відремонтували його та невдовзі посвятили Молитовний будинок.

У 2000 році, вийшовши на заслужений відпочинок, не відпочивав.

У 2000-2001 роках звершує далі служіння в селах Мишів та Загорів. До 2015 року був пресвітером у місті Володимир-Волинський. Олексій Оверкович завжди виконував своє служіння добросовісно. Навіть у ті останні 6 років, коли хворів, намагався зробити все, що міг, щоб допомогти людям, які цього потребують.

14 жовтня 2021 року Олексій Оверкович спочив від своїх трудів у Господі.

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.

Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня. Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.

Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Сергій Литовченко s.lytovchenko@adventist.ua

Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Сергій Литовченко

Редактор, коректор, комп'ютерна верстка і дизайн - Марія Власюк

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали

Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви

Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241

Друк: ФОП Прокопчук С.А.

Наклад 500 примірників